

"Коли сильно хочеш — все можливо". Історія волонтерки з рідкісним захворюванням Ольги Пометун з Дніпропетровщини ЕКСКЛЮЗИВНО

Юлія Підгола

Вікторія Пінчук

25 лютого 2024, 09:51

Ольга Пометун серед підопічних. Фото з особистого архіву Ольги Пометун

Волонтерка з Кам'янського, що на Дніпропетровщині, Ольга Пометун — людина з рідкісним захворюванням. Від початку повномасштабного вторгнення РФ допомагає переселенцям та військовим. У жінки з народження — "кришталева" хвороба, для якої характерні часті переломи кісток. Про те, як впорується зі своєю недугою і знаходить сили допомагати іншим, — Ольга розповіла Суспільному.

Ольга Пометун з підопічними. Фото з особистого архіву Ольги Пометун

Через свою хворобу Ольга Пометун п'ять років не ходила. За життя жінка більш ніж десять разів отримувала переломи кісток, розповідає вона.

"Таке захворювання, як в мене, було, може, 10-те на країну. У три роки мені поставили діагноз і почали колоти ліки. Завжди активне життя було, друзі. Мені всі дорослі казали, що мені не можна бігати, падати, лізти на дерево. Чому мені не можна, якщо всім можна?.. Я трохи була нижча зростом, але це було непомітно. Розпад Радянського Союзу, мої ліки виробляли в країнах Балтії і вони зникають. Мені перестають їх колоти і моє захворювання прокидається. У 16 років ми змогли налагодити контакт, мені привезли ці ліки. Потім був довгий процес реабілітації, це вже було складно", — говорить жінка.

Фото з особистого архіву Ольги Пометун

Попри хворобу, каже волонтерка, вона керує своїм благодійними фондом "Об'єднані добром", займається спортом та водить автівку. Її добродійна організація пчала роботу ще до повномасштабної війни.

"Ми організували фонд за пів року до початку повномасштабного вторгнення. Ми працювали з дітьми з особливими потребами та їхніми родинами. Коли прийшло 24-го лютого, я перші три дні трохи була не в ресурсі, а мій партнер просто зник, вимкнув телефон. За кілька днів мені зателефонував інший мій знайомий, дуже потужний волонтер, та каже: ти в місті, ти як? Відповідаю: ніяк. А він: бери себе в руки, давай працювати. Тоді ми почали працювати", — говорить жінка.

Однією з поїздок, які запам'яталися, розповідає Ольга, була поїздка до Лимана Донецької області. Це — деокуповане місто неподалік лінії фронту. Більшість будинків там — розбомблено.

"Ми трьома автівками їдемо до Лимана. Одну вантажимо повністю дровами, тому що там немає світла, води та газу. Іншу — продуктами, постілью та обігрівачами. В третій їдемо ми. Я не бачила ні однієї будівлі, яка була б ціла. Коли ми роздавали гуманітарну допомогу, було дуже багато людей. Я просила в них паспортні дані для звітів, зокрема, адреси... Стоїть жінка та каже: будівля, де я прописана, — її вже немає, я ж живу в сусідньому будинку в підвалі... Коли їхали туди, ми ще розмовляли та жартували. Назад ми їхали мовчки", — згадує Ольга.

Ольга на заняттях спотом. Фото з особистого архіву Ольги Пометун

Далі Ольга планує відкрити психологічний центр для цивільних та військових.

"Я хочу збудувати великий реабілітаційний центр в нашому місті для нашої спільноти.

Коли сильно хочеш — все можливо. В мене взагалі є такий девіз по життю: все

можливо, все залежить від зусиль та часу. Усе можливо, якщо не зупинятися. Окрім того, що я працюю, в мене є друзі, в мене родина, в мене є онук, Я ходжу на йогу, на масаж, до спортзалу та басейну", — говорить волонтерка.